

19 Febr. 1841

Αιδεσιμώτατε καὶ Σεβαστά μοι
Βελάσσηαδω.

ἔχον ἐν χερσὶ τῇ πολυέρατον ὑμῶν
ἐπιστολὴν, περὶ τίνων λαόνων κομισαμένους ἡμε-
ρῶν. ἔχω τὸ ἡδύτατον τῶν ἀρχαίων κειμένων, ὡς
ἀποδανσας καὶ ἐὰν γραφίδος, ὅν ἔχω κορυφαία ἀνα-
πόδαζον ἐν τῇ καρδίᾳ. ἀλλὰ καὶ τὸν πόδον
τὸν πρὸς ἡμᾶς τῶν φίλων, καὶ τὰς εὐφραδίας τῶν
φιδλαίων ὑμῶν τάνυνον, ἡμεῖς δὲ κατὰ πνεῦ-
μα πεσποδίζοντες, ὡς εὖρον ποδῶν ἄξιον ἡδύ-
στην, καὶ ἀποδίδωμι αὐτοῖς τὰς ἀπὸ καρδίας μου
βαδουλάτας ἀχάς. οἶδα δὲ καὶ τὰ κατὰ ἡμᾶς. ἀλλὰ
πέποδα, ὅς μαλακωθίσοντες, τὰ βαβούλια αὐτῶν,
ὡς εὐγῆνα τὰ πρὸς θῆραν ἐν θύρᾳ, ὅπου τῆς θῆ-
ρας ἀποτυχούσας, συναδιδόσσαν ἐν παγίδεσσι ἢ ἐν
κρυφαῖς. τὰς αὐτὰς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλοις ὑμῶν δὲ
τὴν ἀγίαν τρεσσερανοσὴν ἀποχέουσι. περὶ τού-
τῳ δὲ μοι οἶδεν ἔλασον παρὰ τῇ ἀποδανσῶν τῶν
ἐπιστολῶν ὑμῶν, ὅθεν ἀρχαίως τὸ δούριματι
τούτῳ τὸν ἑμαρδόνι ὑμᾶς ἀνταφόμενον

τῇ 19. φεβρουαρίου 1841.
ἐν Ἀθρῶν. Μ. Λακῶν.

καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγέβῃ
β' ὅσον σοφίᾳ μου
κινεσάμενον

